

"HRISTOS ESTE PACEA NOASTRĂ" (Efeseni 2:14)

4 Octombrie 2020

Conceptul de pace este subliniat adesea în timpul Dumnezeieștii Liturghi. „*Pace tuturor*” este declarația Preotului (sau Episcopului) către credincioși înaintea oricărei părți importante a sfintei Liturghi. Alteori îi îndeamnă pe credincioși să se roage în pace: „*Cu pace Domnului să ne rugăm*”. Sau cere „*pentru pacea lui Dumnezeu*” și „*pentru pace în toată lumea*”. Dar se pune întrebarea: ce înțelege Biserica prin pace?

Înainte de a fi condus la răstignire și jertfă, Domnul a lăsat acest legământ final ucenicilor Săi: „*Pace vă las vouă, pacea Mea o dau vouă, nu precum dă lumea vă dau Eu*” (Ioan 14:27). Vedem aici că Domnul vorbește despre propria Sa pace și El contrastează această pace cu „pacea” lumii. Așa cum explică părinții temători de Dumnezeu, pacea lui Hristos este o stare interioară a sufletului și nu este afectată de nimic din exterior. Este o pace care rezultă din unirea cu Dumnezeu Tatăl, care este „*Dumnezeul păcii*” (Filipeni 4: 9). Când Iisus le-a spus aceste cuvinte ucenicilor Săi, El a știut că în curând va fi arestat, condamnat la moarte pe cruce și va suferi cumplitele patimi pe care le cunoaștem. Dar nimic din toate acestea nu i-au tulburat pacea și El a dat această pace și ucenicilor Săi. El le-a dat și curaj: „*Să nu se tulbure inima voastră și nici să se teamă*” (Ioan 14:27). După cum citim în viața Sfinților Apostoli, acest dar al păcii de la Domnul ar rămâne netulburat. Aceeași pace a lui Hristos s-a reflectat și pe fețele martirilor creștini de mai târziu, ceea ce va face ca mulți păgâni (chiar și călăii martirilor) să fie mișcați să creadă în Hristos.

Această pace a lui Hristos a fost vestită de Îngeri în Noaptea Sfântă a Nașterii Sale cu cuvintele: „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace*” (Luca 2:14). Pacea vine în lume. Așa cum a vestit profetul: „*Căci Prunc s-a născut nouă, un Fiu s-a dat nouă*” Care „*va aduce pacea*” (Isaia 9: 5-6). Iată ce subliniază apostolul Pavel: „*El - Hristosul Însuși este pacea noastră*” (Efeseni 2:14). Această pace pe care ne-a dat-o Domnul este tridimensională, în sensul că ne împacă cu Dumnezeu, cu noi înșine și cu cei din jurul nostru. Să încercăm să privim mai profund la prima: pacea noastră cu Dumnezeu.

După cum știm, relația umanității cu Dumnezeu a fost întreruptă de încălcarea flagrantă a poruncii lui Dumnezeu de către Adam și Eva. Ei nu l-au ascultat pe Dumnezeu și, făcând acest lucru, l-au ascultat pe diavolul, care îl urăște pe Dumnezeu. Urmărindu-l, neamul omenesc a devenit dușman al lui Dumnezeu. Hristos ne-a scos din această situație tragică, prin aceea că din dragoste El a venit la noi, și cu răstignirea și jertfa Sa ne-a împăcat cu Dumnezeu Tatăl. Iată ce spune apostolul Pavel: „*când eram dușmani, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său*” (Romani 5:10).

Lucrul minunat de aici este că Domnul nostru Iisus Hristos nu numai că ne-a împăcat odată cu Tatăl Cereșc (prin Taina Botezului), ci El ne împacă constant cu El, așa cum El nu ne părăsește niciodată. Indiferent de câte ori păcătuim și ne rupem relația cu Dumnezeu, ne putem pocăi, cu Domnul nostru plin de compasiune care ne readuce pacea cu Dumnezeu prin Taina Pocăinței. Acesta este motivul pentru care credinciosul așteaptă întotdeauna pacea ca dar de la Dumnezeu, pentru că știu că în „*pacea lui Dumnezeu nu are sfârșit*” (Isaia 9: 6). Și din acest motiv, al nevoii de pace a lui Hristos, Biserica (prin preoții sau episcopii ei) binecuvântează adesea credincioșii cu această rugăciune de pace: „*pace tuturor*”. Apostolul Pavel, în Epistolele sale, oferea o binecuvântare și o dorință similară, ca creștinii să aibă harul și pacea Domnului Iisus Hristos (vezi Romani 1:7; 1 Corinteni

1:3 etc.). În fiecare Sfântă Liturghie (precum și în toate Sfintele Taine și Sfintele Slujbe zilnice) prima noastră cerere este: „*Pentru pacea lui Dumnezeu*”; Îl rugăm pe Domnul să ne dea propria Sa pace de sus, pacea adevărată și durabilă. Aceasta este pacea despre care Sfântul Pavel scrie, care „*covârșește orice minte, (și această pace) să păzească inimile voastre și cugetele voastre întru Iisus Hristos*” (Filipeni 4:7). Oamenii nu pot înțelege cât de mare și valoroasă este această binecuvântare, pacea lui Hristos!

De aceea, frații și surorile mele, din adâncul sufletelor noastre, să-l implorăm pe Domnul să ne dea prețioasa Sa pace. De fiecare dată când Preotul sau Episcopul ne binecuvântează, ne urează: „*Pace tuturor*”. Ține de noi să acceptăm acest lucru cu profundă recunoștință și să răspundem „*și cu duhul tău*”. Fie ca noi să ne trăim cu grijă viața, cu deschidere către Domnul nostru Iisus Hristos, pentru ca pacea Lui să poată veni în mod continuu în inimile noastre. Amin.